

1.1 Le participe passé des verbes réguliers

GE (sauf pour les verbes qui commencent par: be-, er-, ge- her-, ont-, ver-)	+	RACINE DU VERBE se terminant par :		
		t, k, f, s, ch, p ('t kofschip)	→	+ T
		autre chose	→	+ D

Exemples

Spelen (jouer): **gespeeld** (ge + speel + d)

Ze hebben de hele dag buiten gespeeld.

Verrassen (surprendre): **verrast** (verras + t)

Hun bezoek heeft niemand verrast.

Klikken (cliquer): **geklikt** (ge + klik + t)

Weet je het zeker, heb je op de goede button geklikt?

Wachten (attendre): **gewacht** (ge + wacht)

We hebben nu lang genoeg gewacht, we gaan zonder hem.

Huilen (pleurer): **gehuild** (ge + huil + d)

De film was heel ontroerend, ik heb zelfs een beetje gehuild.

Terugbellen (rappeler par téléphone): **teruggebeld** (terug + ge + bel + d)

Ik heb hem vanmorgen teruggebeld.

Remarques

- La racine, c'est l'infinitif sans *en*.
- On applique les règles d'orthographe.
- On ne double jamais la consonne en fin de mot. Si la racine se termine déjà par un *t* ou un *d*, on n'en ajoute donc pas un deuxième.
- *Ge* se place entre la particule séparable et le verbe proprement dit.
- Certains verbes ont une conjugaison irrégulière. Consultez la liste des verbes irréguliers pour connaître leur participe passé.

1.2 La proposition subordonnée

Place des éléments dans la proposition :			
1	2	3	4
mot introductif (dat, wanneer, omdat, die etc.)	sujet	compléments	groupe verbal

Exemples

*Ze zeggen dat het morgen mooi weer **wordt**.*

*Ik vrees dat we weer aan de slag **moeten**.*

*Ik hoop dat ze ons niet te vroeg **opbelt**.*

*Mijn broer vraagt of hij mee **mag komen**.*

*De computer waarop onze boekhouder **werkt**, is al oud.*

*Niemand heeft verteld waarom we ons **moeten haasten**.*

*Weet je wanneer de laatste trein naar Brussel **vertrekt**?*

Remarques

- Tous les éléments du groupe verbal se trouvent à la fin de la subordonnée.

Hij vraagt of ze vanavond naar het concert zou willen gaan.

- L'auxiliaire (*zijn / hebben*) peut se trouver devant ou derrière le participe.

Martien wil weten waar Didier Nederlands heeft geleerd. — Martien wil weten waar Didier Nederlands geleerd heeft.

- Le verbe à particule s'écrit généralement en un mot, mais la particule peut se placer devant le groupe verbal.

Mijn broer vraagt of hij mag meekijken. — Mijn broer vraagt of hij mee mag kijken.

- On peut rejeter derrière le verbe un complément introduit par une préposition.

Ik zou willen dat je morgen meekomt naar het feestje.

- Dans les subordonnées introduites par *al* (même si), il n'y a pas de rejet du verbe, mais bien une inversion. Il n'y a par contre pas d'inversion dans la principale, même lorsqu'elle suit la subordonnée.

Hij zegt niets, al is hij al een tijdje klaar.

Al heeft ze vakantie, ze wil niet mee naar de kust.

2.1 Les propositions infinitives avec *om te*

Place des éléments dans la phrase :					
1	2	3	4	5	6
proposition principale	om	autres éléments	particule séparable	Te	infinitif(s)

Exemples

De directeur heeft me hierheen gestuurd om de opleiding te volgen.

Ik heb het nogal moeilijk gehad om de presentatie te begrijpen.

Ik bel Jan straks op om hem uit te nodigen.

Hij gaat naar Engeland om Engels te leren spreken.

Remarques

- Si la proposition avec *om te* précède la principale, il y a inversion du sujet dans celle-ci. On sépare les deux propositions par une virgule.

Om beter Nederlands te spreken, moet hij veel oefenen.

- Si l'infinitif est un verbe séparable, *te* se place entre la particule et l'infinitif. Quand il y a plusieurs infinitifs, ils restent groupés en fin de proposition.

Je hebt nog genoeg tijd om het einde van de vergadering af te kunnen wachten.

- En français, on utilise "pour" avec une proposition infinitive et avec un groupe nominal. En néerlandais, il ne faut pas confondre *om te* et *voor*.

Die bloemen zijn voor mijn man.

Ik heb die bloemen gekocht om ze aan mijn man te geven.

- *Om* peut parfois être omis. Ce n'est jamais le cas quand la proposition infinitive exprime un but.

We hebben geen zin (om) morgen naar zee te gaan.

Hij wil naar de bank om geld te lenen.

- *Om* intervient dans des expressions où il ne correspond pas au "pour" français.

Ben je klaar om te vertrekken?

Hij was aardig om te zien.

2.2 Les subordonnées relatives

Place des éléments dans la proposition :			
1	2	3	4
mots introductifs <i>die, dat</i> <i>waar + préposition</i> <i>préposition + wie</i>	sujet	autres éléments	groupe verbal

Exemples

Vertel me eens iets over het boek dat je het laatst gelezen hebt.

Kun je me de diskettes geven die daar op tafel liggen?

Wie is de man met wie je praat?

De computer waarop ze werkt, is bijna nieuw.

Remarques

- Un pronom relatif peut être sujet ou complément direct.

Het meisje dat daar staat, is mijn zus.

Het meisje dat je daar ziet, is mijn vriendin.

- On emploie *dat* quand l'antécédent est neutre singulier. On emploie *die* dans tous les autres cas.
- Si le verbe de la relative est accompagné d'une préposition, on utilise un adverbe pronominal (*waar + préposition*), sauf si l'antécédent est une personne.

De film waarover ze praten, draait in alle bioscopen.

- Si le verbe est accompagné d'une préposition et que l'antécédent est une personne, on utilise la préposition suivie de *wie*.

De man op wie hij lijkt, ken jij niet.

3.1 Le conditionnel

Formation :

zou / zouden

zullen à l'imparfait de l'indicatif

+

infinitif(s)

en fin de proposition

Emploi :

Le conditionnel présent permet d'exprimer :

1. une supposition, une promesse non tenue;
2. une demande, une suggestion;
3. la conséquence d'une condition non réalisée;
4. un souhait.

Exemples

Supposition, promesse:

De cursusleider zou iedereen uitnodigen, dachten we.

Hij zou op tijd komen, zei hij.

Demande, suggestion:

Zou één van de verkopers u niet kunnen helpen?

Zou u kunnen vragen of iemand me vanmiddag terugbelt?

Condition non réalisée:

Als ik geen auto had, zou ik met het openbaar vervoer gaan.

Souhait:

Dat museum zou ik graag bezoeken.

Ik zou de directeur willen spreken.

Remarques

- Les infinitifs sont groupés en fin de proposition.
- Attention à la différence entre hypothèse et condition non réalisée:

Als hij zijn trein had gehaald, zou hij er nu al zijn. = *Hij heeft zijn trein niet gehaald.*
Als hij zijn trein haalt, is hij er op tijd. = *We weten (nog) niet of hij zijn trein haalt.*

3.2 *Te* + infinitif(s)

Lorsqu'ils sont accompagnés d'un infinitif, certains verbes conjugués prennent TE.	Exemples
Zijn	<i>Die film is moeilijk te begrijpen.</i>
Staan, zitten, liggen	<i>Hij zit een boek te lezen.</i> <i>Ze stonden al een hele tijd te praten.</i>
Denken, geloven, menen Hoppen, wensen, verlangen, vragen, vrezen Beweren, verklaren, zeggen Blijken, lijken, schijnen Proberen Vergeten Durven Beginnen Besluiten Zich herinneren Hoeven	<i>De receptioniste denkt hem te kunnen helpen.</i> <i>Ze vragen de rest snel te leveren.</i> <i>Hij hoopt de stagiair morgen te zien.</i> <i>De secretaris zegt de brief niet te hebben.</i> <i>Ze blijken elkaar al langer te kennen.</i> <i>We proberen de televisie meteen te herstellen.</i> <i>Ben je vergeten de afspraak te maken?</i> <i>Hij durft geen Nederlands te spreken.</i> <i>We zijn begonnen de bezoekers rond te leiden.</i> <i>Wie heeft besloten de prijzen te veranderen?</i> <i>Ik herinner me niet u ooit te hebben ontmoet.</i> <i>U hoeft de bestelling niet te bevestigen.</i>
Leren, helpen qui peuvent s'utiliser avec ou sans "te"	<i>Hij leert ons vaker Nederlands te spreken.</i> <i>Ze heeft in Vlaanderen Nederlands leren spreken.</i>
Horen, zien selon le sens qu'ils ont dans le contexte: 1. entendre ("horen") ou devoir ("horen te"), 2. voir ("zien") ou faire le nécessaire pour ("zien te").	<i>Je hoort hem typen. — Je hoort er op tijd te zijn.</i> <i>We zien de collega's vertrekken. — We zien dat voor morgen te regelen.</i>

Remarques

- Si l'infinitif est un verbe à particule séparable, *te* se place entre la particule et le reste du verbe. Le tout s'écrit donc en trois mots.

Ze vraagt me vanavond terug te bellen.

- Parmi les verbes qui ne prennent pas *te*, mentionnons les auxiliaires *kunnen*, *mogen*, *moeten*, *willen*, *zullen*, ainsi que les verbes *blijven* et *gaan*.

Ze kunnen of willen niet komen.

We blijven het proberen.

We gaan een eindje wandelen.

- *Staan, zitten, liggen* employés avec *te* et l'infinitif indiquent des actions en train de se dérouler. Selon la position debout, assise ou couchée, on utilise *staan, zitten* ou *liggen*. Ces verbes ne prennent pas *te* s'ils sont conjugués à un autre temps que le présent ou le prétérit.

Hij zit al een kwartier te bellen. – Hij had al een kwartier zitten bellen.

Ze liep entreekaartjes te verkopen. – Ze heeft entreekaartjes lopen verkopen.

- *Leren kennen* ne s'utilise jamais avec *te*.

We hebben elkaar op een cursus leren kennen.

4.1 Les mots interrogatifs

Questions directes	Style indirect
<p>Wie is uw beste collega? Qui est votre meilleur collègue?</p> <p>Met wie zit u in de trein? Avec qui faites-vous le voyage en train?</p> <p>Wat voor auto heeft ze gekocht? Qu'a-t-elle acheté comme voiture?</p> <p>Wat voor werk doet u? Quel genre de travail faites-vous?</p> <p>Wat doet u precies? Que faites-vous exactement?</p>	<p><i>Ze vragen wie uw beste collega is.</i></p> <p><i>Ze vragen met wie u in de trein zit.</i></p> <p><i>Ze vragen wat voor auto ze gekocht heeft.</i></p> <p><i>Ze vragen wat voor werk u doet.</i></p> <p><i>Ze vragen wat u precies doet.</i></p>
<p>Waarom blijven ze 's avonds altijd thuis? Pourquoi restent-ils toujours à la maison le soir?</p> <p>Wanneer ontmoet u de heer Peeters? Quand rencontrez-vous monsieur Peeters?</p> <p>Waar gaat u morgen naartoe? Où allez-vous demain?</p> <p>Waar woont u? Où habitez-vous?</p> <p>Waar komt de secretaresse vandaan? D'où vient la secrétaire?</p>	<p><i>Ze vragen waarom ze 's avonds altijd thuisblijven.</i></p> <p><i>Ze vragen wanneer u de heer Peeters ontmoet.</i></p> <p><i>Ze vragen waar u morgen naartoe gaat.</i></p> <p><i>Ze vragen waar u woont.</i></p> <p><i>Ze vragen waar de secretaresse vandaan komt.</i></p>
<p>Hoe heet de directeur? Comment s'appelle le directeur?</p> <p>Hoe oud is zij? Quel âge a-t-elle?</p> <p>Hoe gaat u naar uw werk? Comment vous rendez-vous à votre travail?</p> <p>Hoe gaat het met u? Comment allez-vous?</p> <p>Hoeveel talen spreekt u? Combien de langues parlez-vous?</p> <p>Hoe ziet uw huis eruit? A quoi ressemble votre maison?</p> <p>Hoe laat is het? Quelle heure est-il?</p> <p>Hoe laat is uw afspraak? A quelle heure est votre rendez-vous?</p> <p>Hoe laat vertrekt de bus? A quelle heure part le bus?</p> <p>Met z'n hoevelen zijn jullie gekomen? A combien êtes-vous venus?</p> <p>Hoelang hebben ze moeten wachten? Combien de temps ont-ils dû attendre ?</p> <p>De hoeveelste is het vandaag? Le quantième sommes-nous aujourd'hui?</p>	<p><i>Ze vragen hoe de directeur heet.</i></p> <p><i>Ze vragen hoe oud zij is.</i></p> <p><i>Ze vragen hoe u naar uw werk gaat.</i></p> <p><i>Ze vragen hoe het met u gaat.</i></p> <p><i>Ze vragen hoeveel talen u spreekt.</i></p> <p><i>Ze vragen hoe uw huis eruitziet.</i></p> <p><i>Ze vragen hoe laat het is.</i></p> <p><i>Ze vragen hoe laat uw afspraak is.</i></p> <p><i>Ze vragen hoe laat de bus vertrekt.</i></p> <p><i>Ze vragen met z'n hoevelen jullie zijn gekomen.</i></p> <p><i>Ze vragen hoelang ze hebben moeten wachten.</i></p> <p><i>Ze vragen de hoeveelste het vandaag is.</i></p>

<p>Welke taal spreekt u het vaakst? Quelle langue parlez-vous le plus souvent?</p> <p>Welk scherm gebruikt u het liefst? Quel écran préférez-vous utiliser?</p> <p>Bij welk bedrijf werkt u? Dans quelle entreprise travaillez-vous?</p> <p>Welke kleur heeft uw auto? Quelle est la couleur de votre voiture?</p> <p>Welke trein neemt u 's morgens? Quel train prenez-vous le matin?</p> <p>Welke dag is het vandaag? Quel jour sommes-nous?</p>	<p><i>Ze vragen welke taal u het vaakst spreekt.</i></p> <p><i>Ze vragen welk scherm u het liefst gebruikt.</i></p> <p><i>Ze vragen bij welk bedrijf u werkt.</i></p> <p><i>Ze vragen welke kleur uw auto heeft.</i></p> <p><i>Ze vragen welke trein u 's morgens neemt.</i></p> <p><i>Ze vragen welke dag het vandaag is.</i></p>
--	--

Remarques

- Pour l'ordre des mots dans les phrases interrogatives, on observe les mêmes règles que pour les autres propositions. Attention donc aux inversions et aux rejets.
- Problème de compréhension? Utilisez la traduction qui apparaît en info-bulle lorsque vous passez sur la phrase, dans la colonne de gauche.

4.2 Les verbes à particule

Verbes toujours séparables	
<p>Ils s'écrivent en un mot</p> <ul style="list-style-type: none"> • à l'infinitif; • au participe passé; • dans une proposition subordonnée. 	<p>Ils s'écrivent en deux mots (sauf dans une subordonnée)</p> <ul style="list-style-type: none"> • à l'indicatif présent; • au prétérit (imparfait, passé simple); • à l'impératif.

Exemples

Kun je morgen wat eerder aankomen?

De levering is nog niet uitgevoerd.

Ze zegt dat ze het boek vandaag terugbrengt.

We gaan meestal om vijf uur weg.

Daarna belde hij ons nooit meer op.

Schrijf je maar meteen in!

Remarques

- L'accent tonique se trouve sur la particule séparable.
- Dans le participe passé, *ge* s'insère entre la particule et le reste du verbe.
- Dans la proposition infinitive, *te* se place entre la particule et le reste du verbe.

Verbes toujours inséparables	
1.	les verbes commençant par les préfixes be-, ge-, er-, her-, ont-, ver- , comme <i>begrijpen, gebeuren, ervaren, herkennen, ontmoeten, vertellen</i> ;
2.	d'autres verbes courants, par exemple <ul style="list-style-type: none"> • <i>overdrijven</i> (exagérer), • <i>overtuigen</i> (convaincre), • <i>onderbreken</i> (interrompre), • <i>onderhandelen</i> (négocier), • <i>voorspellen</i> (prédire).

Remarques:

- L'accent tonique se trouve sur l'élément verbal, pas sur la particule.
- Ces verbes s'écrivent toujours en un mot.

Verbes tantôt séparables, tantôt inséparables		
Certains verbes ont des sens différents selon qu'ils sont séparables ou non. L'accent tonique tombe sur la particule quand ils sont séparables, sur l'élément verbal quand ils ne le sont pas.		
voorkomen	séparable: arriver, se produire	<i>Het komt wel eens voor dat hij te laat is.</i>
	inséparable: éviter, empêcher	<i>Die maatregel voorkomt misschien het faillissement van het bedrijf.</i>
doorlopen	séparable: continuer à marcher	<i>Loop nou toch eens door!</i>
	inséparable: parcourir	<i>Hij heeft de tekst voor de vergadering niet eens doorlopen.</i>

5.1 Les degrés de comparaison

LES COMPARATIFS

=	<i>even, net zo</i>	+ adjectif / adverbe	+ <i>als</i>	<i>Zijn bedrijf is even groot als het onze.</i> <i>Hij werkt net zo hard als wij (werken).</i> <i>Ze werken even hard als wij.</i>
≠	<i>niet zo</i>	+ adjectif / adverbe	+ <i>als</i>	<i>Hij werkt niet zo lang als zijn vrouw.</i> <i>We hebben het niet zo druk als gisteren.</i>
+	adjectif / adverbe	+ <i>-er</i>	+ <i>dan</i>	<i>Marketing is belangrijker dan ooit.</i> <i>Alle producten zijn een beetje duurder geworden.</i>
-	<i>minder</i>	+ adjectif / adverbe	+ <i>dan</i>	<i>Dit gebouw is minder hoog dan het nieuwe.</i> <i>De auto heeft minder vaak problemen dan vroeger.</i>

Remarques

- On applique les règles d'orthographe:
kwaad — Hij is nu nog kwader dan gisteren.
- Comparatif de supériorité: les adjectifs en *-r* ou *-er* prennent *-der*.
lekker — Deze koekjes zijn veel lekkerder.
- Certains adjectifs ou adverbes prennent des formes particulières au comparatif. Consultez le tableau à la page suivante.

LES SUPERLATIFS

adjectif épithète:	+ <i>-ste</i>	<i>Dat is de mooiste presentatie die ik ooit heb gezien.</i>
adjectif attribut:	<i>het + -st</i> <i>het / de + -</i> <i>ste</i>	<i>Deze computers zijn het oudst.</i> <i>Verse eieren? Deze hier zijn het verst..</i> <i>Dit bedrijf is het grootste (bedrijf).</i>
adverbe:	<i>het + -st</i>	<i>Hier zijn de leveringsproblemen het ergst.</i>

Remarques

- Les adjectifs en *s* prennent *t(e)* au lieu de *st(e)*.
fris — *In deze hoek is de wind het frist.*
- Pour les adjectifs en *-st* ou *-isch*, on utilise *het / de meest(e)*.
optimistisch — *Toon is de meest optimistische collega die ik ken.*
- Certains adjectifs ou adverbes prennent des formes particulières au superlatif. Consultez le tableau ci-dessous.

QUELQUES COMPARATIFS ET SUPERLATIFS IRREGULIERS

bon	goed	beter	het best
beaucoup	veel	meer	het meest
peu	weinig	minder	het minst
volontiers	graag	liever	het liefst
souvent	vaak	vaker	het vaakst
proche	dichtbij	dichterbij	het dichtstbijzijnd

5.2 Les emplois de *er*

1. <i>Er</i> complément de lieu	<i>Leiden ken ik goed, ik heb er een tijd gewoond.</i>
2. <i>Er</i> partitif Combiné à un mot exprimant une quantité, ce <i>er</i> ne s'utilise que pour des objets que l'on peut compter.	<i>De brochures zijn bijna op, we hebben er nog drie.</i> <i>Ook folders moeten we laten bijdrukken, want we hebben er helemaal geen meer.</i>
3. <i>Er</i> sujet <ul style="list-style-type: none"> Comme sujet apparent quand le sujet est vague, indéterminé. Quand il n'y a pas de sujet à la voix passive. 	<i>Er heeft iemand gebeld</i> <i>Er staat een computer op de trap.</i> <i>Er wordt hier niet gerookt.</i>
4. <i>Er</i> avec une préposition <ul style="list-style-type: none"> Pour éviter la répétition du complément: Combiné à une préposition fixe, pour former un adverbe pronominal: 	<i>We hebben nog plaats in de koffer, leg je bagage er maar in.</i> <i>Hij heeft de brief gekregen, maar hij wilde er niet over praten.</i>
Formes accentuées : Pour accentuer <i>er</i> quand il est complément de lieu ou associé à une préposition, on utilise <i>hier</i> ou <i>daar</i> .	<i>We gaan volgend weekend naar Parijs. Daar ben ik al lang niet meer geweest.</i> <i>Die discussie van gisteren, daar heeft ze het niet meer over gehad.</i>

Remarques

- Si "être là" signifie "être présent(e)", on utilisera toujours *er*, jamais *daar* ou *hier*.

Is Annet er ook? Wie is dan nog niet aanwezig?

- On n'accentue par *er* quand il annonce un complément qui suit.

Ze letten er niet op dat de printer steeds meer lawaai maakte. – Dat de printer steeds meer lawaai maakte, daar letten ze niet op.

- Dans une proposition comportant un *er* sujet, on laissera tomber un deuxième *er* éventuel s'il est complément de lieu ou combiné à une préposition.

Dat huis is heel oud, er woont niemand (~~er~~)in.

Doe de televisie maar uit, er kijkt (~~er~~) niemand naar.

6.1 Le prétérit

L'imparfait et le passé simple ne forment qu'un seul temps en néerlandais. C'est le prétérit (onvoltooid verleden tijd – o.v.t.).

	Prétérit	Exemples
<i>Zijn</i>	<i>was / waren</i>	<i>De sfeer was fantastisch. De collega's waren vriendelijk.</i>
<i>Hebben</i>	<i>had / hadden</i>	<i>Ik had niet te veel werk. We hadden allemaal een laptop.</i>
Racine du verbe en <i>t, k, f, s, ch, p</i>	Racine + <i>te / ten</i>	<i>Ik werkte van acht tot vijf. We werkten allemaal heel hard.</i>
Autres verbes réguliers	Racine + <i>de / den</i>	<i>Hij herhaalde de zin vijf keer. Ze antwoordden niet op de vraag.</i>

Remarques

- Pour trouver la racine du verbe :

1. on enlève la terminaison *-n* ou *-en* de l'infinitif;
2. on applique les règles d'orthographe s'il y a lieu.

On (dé)double les voyelles et les consonnes.

*praten – praat : Ze praatten heel graag met ons.
kennen – ken : Hij kende Didier Renaud niet.*

Comme à la fin d'un mot, *z* devient *s* et *v* devient *f*.

*reizen – reis : Toen hij jong was, reisde hij veel.
leven – leef : Ze leefde nog steeds in Antwerpen.*

- Vous retiendrez plus facilement les terminaisons *t k f s ch p* qui exigent un prétérit en *-te(n)* si vous mémorisez le mot '*t kofschip* ou la phrase *FranKlin Prend Son Thé Chaud.*) :
- Pour les temps passés des verbes irréguliers, consultez la liste des temps primitifs.

6.2 Les pronoms personnels et les mots possessifs

PRONOMS PERSONNELS		MOTS POSSESSIFS	
Sujets	Compléments	Déterminants	Pronoms
<i>ik</i>	<i>me, mij</i>	<i>mijn</i>	<i>de / het mijne</i>
<i>je / jij</i>	<i>je / jou</i>	<i>je / jouw</i>	<i>de / het jouwe</i>
<i>u</i>	<i>u</i>	<i>uw</i>	<i>de / het uwe</i>
<i>hij</i>	<i>hem</i>	<i>zijn</i>	<i>de / het zijne</i>
<i>ze / zij</i>	<i>ze, haar</i>	<i>haar</i>	<i>de / het hare</i>
<i>het</i>	<i>het</i>	<i>zijn</i>	<i>de / het zijne</i>
<i>we / wij</i>	<i>ons</i>	<i>ons / onze</i>	<i>de / het onze</i>
<i>jullie</i>	<i>jullie</i>	<i>jullie / je</i>	<i>die / dat van jullie</i>
<i>u</i>	<i>u</i>	<i>uw</i>	<i>de / het uwe</i>
<i>ze / zij</i>	<i>hen, hun, ze</i>	<i>hun</i>	<i>de / het hunne</i>

Exemples

Hij heeft de directeur niet gesproken.

*De directrice heeft **hem** geschreven.*

Jij / je bent te laat.

*Ik heb het **je / jou** gezegd.*

*Het is **je / jouw** eigen schuld.*

Remarques

- *Ze* est moins formel que *hen* et *hun*. On utilisera *hen* et *hun* pour des personnes uniquement. *Hun* est réservé au complément indirect sans préposition

*De boeken? Ik neem **ze** wel mee.*

*Onze vrienden komen vanavond niet, bel **ze** maar op.*

*Zie je **hen**? Dan kunnen we meteen met **hen** afspreken.*

*Aan **hen** moet je geen folder geven, we sturen **hun** meteen de catalogus.*

- On emploie *ons* devant un nom neutre singulier, *onze* dans les autres cas.

*Naast **ons** huis zie je op de foto **onze** burens staan.*

- Le contexte peut imposer le choix pour une forme accentuée ou atone.

*Volgens **mij** is de levering er nog niet. (complément mis en évidence)*

*Sinds de nieuwe lijn geopend is, kun **je** het best de trein nemen. (je = on)*

7.1 Les conjonctions de subordination

POUR EXPRIMER:		
le temps	<i>zodra</i> (dès que) <i>zolang</i> (aussi longtemps que) <i>terwijl</i> (tandis que) <i>sinds</i> (depuis que) <i>nu</i> (maintenant que) <i>voor, voordat</i> (avant que) <i>tot, totdat</i> (jusqu'à ce que)	<i>Ik bel u terug zodra we de monsters ontvangen hebben.</i> <i>Nu we geen stagiair meer hebben, is het drukker.</i> <i>We wachten wel tot u klaar bent.</i>
la cause	<i>omdat</i> (parce que) <i>daar</i> (comme), <i>aangezien</i> (étant donné que)	<i>Ik kan u geen brochure geven omdat onze voorraad uitgeput is.</i>
la conséquence, le but	<i>zodat</i> (de sorte que) <i>opdat</i> (afin que)	<i>Stuurt u mij een catalogus, zodat ik uw materialen kan bekijken?</i>
la condition	<i>als</i> (si) <i>op voorwaarde dat</i> (à condition que)	<i>Ze bestellen honderd stuks, op voorwaarde dat we deze week nog leveren.</i>
la concession	<i>hoewel</i> (bien que) <i>ook al, al</i> (même si)	<i>Iedereen weet het, hoewel de beslissing niet officieel is.</i>
une interrogation indirecte	<i>of</i> (si)	<i>Hij vraagt of je het rapport gefaxt hebt.</i>

Remarques

- Le sujet se place immédiatement après le mot qui introduit la subordonnée.

Hij vraagt of ze al veel mensen van de afdeling kent.

- Le groupe verbal se place en fin de proposition. On peut commencer la phrase par une proposition subordonnée. Dans ce cas, on sépare les deux propositions par une virgule.

*Sinds het bedrijf naar het industrieterrein is verhuisd, komen meer klanten hun bestelling zelf ophalen.
Voordat ik teken, wil ik de leveringsvoorwaarden bekijken.*

- Dans les subordonnées introduites par (*ook*) *al*, il n'y a pas de rejet du verbe, mais bien une inversion. Il n'y a par contre pas d'inversion dans la principale, même lorsqu'elle suit la subordonnée.

Ook al had ze dat beloofd, ze heeft niet gebeld.

7.2 Les verbes pronominaux réfléchis

QUELQUES VERBES PRONOMINAUX EN FRANÇAIS ET EN NEERLANDAIS

<i>zich herinneren</i>	se rappeler	<i>Niemand herinnert zich die bestelling.</i>
<i>zich verontschuldigen</i>	s'excuser	<i>Je hoeft je niet te verontschuldigen.</i>
<i>zich afvragen</i>	se demander	<i>Hij vroeg zich af wie er had gebeld.</i>
<i>zich beklagen over</i>	se plaindre de	<i>Ze klaagt zich over de werktijden.</i>
<i>zich bevinden</i>	se trouver	<i>De vergaderzaal bevindt zich bij de receptie.</i>
<i>zich uitbreiden</i>	s'étendre	<i>Dat bedrijf heeft zich uitgebreid.</i>
<i>zich voorstellen</i>	se présenter	<i>We hebben ons eerst voorgesteld.</i>
<i>zich inschrijven</i>	s'inscrire	<i>Heb je je al ingeschreven?</i>
<i>zich interesseren voor</i>	s'intéresser à	<i>Jullie interesseren je niet voor het nieuws.</i>

QUELQUES VERBES PRONOMINAUX EN FRANÇAIS MAIS PAS EN NEERLANDAIS

se passer	<i>gebeuren</i>	<i>Vertel maar wat er is gebeurd.</i>
se promener	<i>wandelen</i>	<i>Ik wandel elke dag een uur in het bos.</i>
s'intéresser à	<i>belangstelling hebben voor</i>	<i>Hebt u belangstelling voor klassieke muziek?</i>
se dérouler	<i>verlopen</i>	<i>Alles verloopt zoals gepland.</i>
se lever	<i>opstaan</i>	<i>Hoe laat staat u op?</i>
s'asseoir	<i>gaan zitten</i>	<i>Gaat u toch zitten.</i>
se reposer	<i>uitrusten</i>	<i>Tussen de middag rusten we even uit.</i>

PRONOMS REFLECHIS

Pour les 1° et 2° personnes, les formes des pronoms réfléchis sont les mêmes que celles des pronoms personnels compléments. Pour éviter deux *jullie* successifs, on emploie *je* comme pronom réfléchi. Aux troisièmes personnes et à la forme polie, on utilise *zich*.

<i>Dat herinner</i>	<i>ik</i>	<i>me</i>	<i>nog heel goed.</i>
<i>Dat herinner</i>	<i>jij (je)</i>	<i>je</i>	<i>nog heel goed.</i>
<i>Dat herinnert</i>	<i>u</i>	<i>zich</i>	<i>nog heel goed.</i>
<i>Dat herinnert</i>	<i>hij, zij (ze), het</i>	<i>zich</i>	<i>nog heel goed.</i>
<i>Dat herinneren</i>	<i>wij (we)</i>	<i>ons</i>	<i>nog heel goed.</i>
<i>Dat herinneren</i>	<i>jullie</i>	<i>je</i>	<i>nog heel goed.</i>
<i>Dat herinneren</i>	<i>zij (ze)</i>	<i>zich</i>	<i>nog heel goed.</i>

8.1 Les auxiliaires de temps: *hebben* ou *zijn* ?

La plupart des verbes se conjuguent avec *hebben* aux temps composés.

<i>spreken</i>	parler	<i>We hebben veel Nederlands gesproken.</i>
<i>eten</i>	manger	<i>Ze hebben veel broodjes gegeten.</i>
<i>regenen</i>	pleuvoir	<i>Het heeft veel geregend.</i>

Quelques verbes se conjuguent toujours avec *zijn*, comme leur équivalent français avec *être*.

<i>gaan</i>	aller	<i>Ik ben gisteren naar het bos gegaan.</i>
<i>komen</i>	venir	<i>Is ze weer te laat gekomen?</i>
<i>blijven</i>	rester	<i>Ze is de hele dag op haar kamer gebleven.</i>
<i>vertrekken</i>	partir	<i>Hij is om acht uur vertrokken.</i>
<i>gebeuren</i>	arriver	<i>Wat is er met hem gebeurd?</i>
<i>vallen</i>	tomber	<i>Hij is van zijn fiets gevallen.</i>
<i>worden</i>	devenir	<i>Ze is dierenarts geworden.</i>
<i>opstaan</i>	se lever	<i>Hoe laat ben je gisteren opgestaan?</i>

Pour certains verbes, l'auxiliaire est *zijn* en néerlandais, mais *avoir* en français.

<i>zijn</i>	être	<i>Hij is drie keer ziek geweest.</i>
<i>beginnen</i>	commencer	<i>Ze is al met haar stage begonnen.</i>
<i>verhuizen</i>	déménager	<i>Ze zijn vorige week verhuisd.</i>
<i>vergeten</i>	oublier	<i>Ik ben zijn naam vergeten.</i>
<i>stijgen</i>	augmenter	<i>De prijzen zijn gestegen.</i>

Quelques verbes, souvent pronominaux, se conjuguent avec *hebben* en néerlandais et avec *être* en français.

<i>wandelen</i>	se promener	<i>We hebben één uur in de duinen gewandeld.</i>
<i>zich inschrijven</i>	s'inscrire	<i>Ik heb me gisteren al ingeschreven.</i>

Remarque

Pour les verbes de mouvement (*lopen, fietsen* etc.), on utilise l'auxiliaire *zijn* si l'accent est mis sur le déplacement d'un endroit à un autre. Dans les autres cas, on utilise *hebben*.

Exemples

We hebben samen in de stad gewandeld. - We zijn samen naar het station gewandeld.

Ik heb de hele middag gefietst. - Ze is alleen naar het strand gefietst.

Ze heeft al met de auto van haar vader gereden. - Mijn broer is naar het zwembad gereden.

Toon heeft vanmiddag vijf kilometer gelopen. - Lotte is vlug naar de supermarkt gelopen.

8.2 La place de la négation

NIET

<i>Niet</i> + adjectif attribut	<i>Hans is niet groot.</i>
<i>Niet</i> + adverbe	<i>Hij werkt niet graag bij die bank.</i>
<i>Niet</i> + participe passé	<i>Dat heeft hij niet gekocht.</i>
<i>Niet</i> + préposition	<i>Ze gaat niet naar Roosendaal.</i>
<i>Niet</i> + particule séparable	<i>Ze bellen niet terug.</i>
<i>Niet</i> + infinitif	<i>Hier mag men niet roken.</i>
Complément d'objet direct déterminé + <i>niet</i>	<i>Hij neemt zijn auto niet.</i>
Nom attribut + <i>niet</i>	<i>Dat is mijn directeur niet.</i>
Pronom complément + <i>niet</i>	<i>Ik lees het niet.</i>

GEEN

<i>Geen</i> + substantif indéterminé, singulier ou pluriel, précédé ou non d'un adjectif	<i>Hij heeft geen auto.</i>
<i>Geen</i> + chiffre	<i>Het is geen 8 uur.</i>

Remarques

- La négation de *al* (déjà) est *nog niet* ou *nog geen* (pas encore). *Nog niet* et *nog geen* restent groupés et se placent comme *niet* et *geen*.

*Hij is **nog niet** aanwezig.*
*Het is **nog geen** halfzes.*

- La négation de *nog* (encore) est *niet meer* ou *geen meer* (ne plus). Si la négation porte sur un adjectif ou un adverbe, celui-ci peut se placer entre *niet* et *meer*. On sépare *geen* et *meer*, sauf si *geen* porte sur le mot *er*.

*Hij is **niet** ziek **meer**.* – *Hij is **niet meer** ziek.*
*Hij werkt **niet meer** bij dat bedrijf.*
*Hij heeft **geen** brochures **meer**.*
*Ik heb er **geen meer**.*

9.1 La voix passive

La voix passive est utilisée pour:

	Exemples
<ul style="list-style-type: none"> transposer le « on » français 	<i>Er mag in de gebouwen niet gerookt worden.</i> <i>Hoe laat wordt er geluncht?</i> <i>Wanneer wordt het nieuwe bedrijf geopend?</i>
<ul style="list-style-type: none"> faire des annonces, des communications 	<i>U wordt verzocht uw gsm uit te laten.</i> <i>Reizigers met bestemming Amsterdam worden verzocht in Antwerpen over te stappen.</i>
<ul style="list-style-type: none"> mettre l'accent sur une action 	<i>De rondleiding wordt verzorgd door Sara Voets.</i> <i>Het programma wordt om de twee uur herhaald.</i>

Elle se forme à l'aide des auxiliaires *worden* ou *zijn*.

On emploie worden (+ participe passé) quand, en français, on utilise un temps simple.	
<ul style="list-style-type: none"> Présent 	<i>Er worden veel vragen gesteld.</i> <i>In ons bedrijf wordt ook Nederlands gesproken.</i>
<ul style="list-style-type: none"> Prétérit 	<i>Er werden veel vragen gesteld.</i> <i>Hij werd niet echt serieus genomen.</i>
On emploie zijn (+ participe passé) quand, en français, on utilise un temps composé.	
<ul style="list-style-type: none"> Passé composé 	<i>Er zijn veel vragen gesteld.</i> <i>De kopieermachine is al geleverd.</i>
<ul style="list-style-type: none"> Plus-que-parfait 	<i>Er waren veel vragen gesteld.</i> <i>Toen waren de brieven dus al verstuurd ?</i>

Remarque

Le sujet de la voix active devient un complément introduit par *door*.

9.2 Heel – hele – helemaal / Alles – al – alle - allemaal

<i>heel</i> (+ adjectif ou adverbe) = très	<i>Ik ben heel blij met het cadeau.</i> <i>Ze zijn heel vroeg opgestaan.</i>
<i>de/het hele, een heel/hele</i> = tout le / toutes les, tout une...	<i>Het is wel leuk de hele dag voor de computer te zitten.</i> <i>Hij heeft een heel programma geschreven.</i> <i>Ik heb het hele interview opgenomen.</i>
<i>helemaal</i> = tout à fait, complètement	<i>Het rapport is helemaal klaar.</i>

Remarques

- **Heel / hele** : en français, on dira tout / tous / toute(s) suivi du déterminant, en néerlandais on commence par le déterminant.
- **Heel** (entier) s'accorde comme l'adjectif épithète.
- Le sens change selon que l'on place la négation avant ou après **helemaal**. Comparez :
Ik ben het helemaal met je eens. - Je suis tout à fait d'accord avec toi.
Ik ben het niet helemaal met je eens. - Je ne suis pas tout à fait d'accord avec toi.
Ik ben het helemaal niet met je eens. - Je ne suis pas du tout d'accord avec toi.

<i>alles</i> = tout (pronom indéfini)	<i>Ik moet controleren of alles in orde is.</i> <i>Alles is nu goed geregeld.</i>
<i>al + het</i> , adjectif démonstratif ou possessif = tout, tous, toute(s)	<i>Al het papier wordt apart ingezameld.</i> <i>Ik hou niet van al die drukte.</i> <i>Hij heeft al zijn foto's meegebracht.</i>
<i>alle + substantif</i> = tout, tous, toutes <i>allen = alle mensen</i>	<i>Alle mensen willen gelukkig zijn.</i> <i>We hebben alle tijd om daarover na te denken.</i>
<i>allemaal</i> = tout	<i>Ik vind die beroepen allemaal interessant.</i> <i>Ze vindt dat allemaal leuk.</i>

Remarques

- **Alle** prend *-n* quand il s'agit d'un pronom qui remplace des personnes.
Bijna alle kinderen lusten snoep. – Presque tous les enfants aiment les friandises.
Ik dank u allen voor uw aandacht. – Je vous remercie tous pour votre attention.
- **Allemaal** suit le mot auquel il se rapporte. Il peut en être séparé par le verbe et le sujet, mais ne se trouvera jamais en début de phrase.
Ze komen allemaal met ons mee. – Ils nous accompagnent tous.
Dat hebben we allemaal al gehoord. – Cela, nous l'avons tous déjà entendu.

10.1 Les adverbess pronominaux

waar + préposition	pour introduire une proposition relative :	<i>Ken je de film waar ze gisteren naar gekeken hebben? Daar komt de trein waar we al een uur op wachten. Hasselt is de stad waar ze morgen naartoe fietsen.</i>
	pour introduire une proposition interrogative :	<i>Waar zijn ze gisteren naartoe geweest? Waar heb je die boeken mee betaald?</i>
er + préposition	comme complément :	<i>De bus is er nog niet, ik wacht erop. Mijn zus is er altijd bang voor geweest. Ik heb er niet meer aan gedacht dat je kwam.</i>
daar / hier + préposition	pour accentuer ce complément :	<i>Bruin brood? Daar houd ik van. Die pen doet het nog wel, maar hiermee kun je niet meer schrijven.</i>

PLACE DE L'ADVERBE PRONOMINAL

	Verbe conjugué				Reste du groupe verbal
<i>Ik</i>	<i>hou</i>	<i>ervan, hiervan, daarvan.</i>			
<i>We</i>	<i>hebben</i>	<i>erover, hierover, daarover</i>			<i>gelezen.</i>
<i>Hij</i>	<i>heeft</i>	<i>er, hier, daar</i>	<i>niets</i>	<i>over</i>	<i>willen vertellen.</i>
<i>Hij</i>	<i>heeft</i>	<i>hierover, daarover, erover</i>	<i>niets</i>		<i>willen vertellen.</i>
<i>Hier, daar, er</i>	<i>heeft</i>	<i>hij</i>	<i>niets</i>	<i>over</i>	<i>gezegd.</i>
<i>Hier, daar, er</i>	<i>heb</i>	<i>ik</i>	<i>een hekel</i>	<i>aan.</i>	
<i>Waar</i>	<i>hebben</i>	<i>jullie</i>	<i>zolang</i>	<i>op</i>	<i>gewacht?</i>
<i>Waarop</i>	<i>hebben</i>	<i>jullie</i>	<i>zolang</i>		<i>gewacht?</i>

Remarques

- L'adverbe pronominal remplace généralement un nom de chose ou d'animal. Pour les personnes, on utilise le pronom personnel.

*De bus waarmee we vertrekken, komt over een half uur.
De vrienden met wie we vertrekken, kennen we al lang.*

- Certaines prépositions changent :

- 1) *met* devient ***mee***;
- 2) *tot* devient ***toe***;
- 3) *van* ou *uit* deviennent ***vandaan*** quand ils indiquent une provenance géographique;
- 4) *naar* devient ***heen*** ou ***naartoe*** s'il s'agit d'un déplacement ;
- 5) *van* devient (***van***)***af*** dans le cas d'un saut, d'une chute.

De bibliotheek waar ik altijd naartoe ga, is vlakbij.

Italië is het land waar hij vandaan komt.

Liegen, daar is ze niet toe in staat.

- Pour commencer une proposition, on n'utilise jamais l'adverbe pronominal dans sa forme "*er* + préposition". Il faut une forme accentuée.

We hebben er ook naar gekeken. — Daar / hier hebben we ook naar gekeken.

- Quand l'adverbe pronominal annonce une proposition subordonnée comme complément, on utilisera toujours la forme *er*.

Zij heeft daarop gewacht. — Zij heeft erop gewacht dat de kinderen in bed lagen.

10.2 *Er* comme sujet

1.	Voix active : quand le sujet est indéterminé.	<i>Er zit een hond voor de deur.</i> <i>Vanavond is er een interessante uitzending op televisie.</i> <i>Er komen nog andere brieven vandaag.</i>
2.	Voix passive : <ul style="list-style-type: none"> • quand il n'y a pas de sujet; • quand le sujet est indéterminé. 	<i>Er wordt gebeld.</i> <i>In die ruimte werd er nooit gerookt.</i> <i>Er was een vergadering gepland.</i> <i>Er wordt regen verwacht.</i>

COMPAREZ:

Exemple 1

Er staat koffie op tafel. — Il y a du café sur la table.

Onze koffie staat al op tafel. — Notre café se trouve déjà sur la table.

Dans le premier cas, ce qui est important, c'est qu'il y ait du café. Dans le deuxième, il ne s'agit pas de n'importe quel café, mais du nôtre.

Exemple 2

Er worden computers geleverd. — On livre des ordinateurs.

Die computers worden vandaag geleverd. — On livre ces ordinateurs aujourd'hui.

Dans la première phrase, l'accent est mis sur la livraison. Dans la deuxième, on parle d'ordinateurs bien précis.

Remarques

- Le sujet est souvent indéterminé quand il est précédé de l'article indéfini *een*, mais ce n'est pas le cas quand on vise toute la catégorie.

In ons bedrijf moet een secretaresse (= alle secretaresses) vreemde talen kennen. — Dans notre firme, une secrétaire doit connaître plusieurs langues.

- *Er* peut être le sujet d'une phrase interrogative:

Wil er iemand met ons meegaan? — Quelqu'un souhaite-t-il nous accompagner?